

Riksförsäkringsverkets författningssamling

ISSN 0348-582X

RFFS 1991:9

SJUKFÖRSÄKRING
S

Utkom från trycket
den 10 juni 1991

**Riksförsäkringsverkets föreskrifter
om ändring i föreskrifterna (RFFS 1978:2) med förteckning över
behandlingar enligt 8 § grupp 3 förordningen (1976:1018) med taxa
för sjukvårdande behandling m.m.;**

beslutade den 6 juni 1991.

Med stöd av 22 § andra stycket förordningen (1976:1018) med taxa för sjukvårdande behandling föreskriver riksförsäkringsverket efter samråd med socialstyrelsen i fråga om verkets föreskrifter (RFFS 1978:2) med förteckning över behandlingar enligt 8 § grupp 3 förordningen (1976:1018) med taxa för sjukvårdande behandling m.m. att 1 och 2 §§ skall ha följande lydelse.

1 § Vid tillämpning av 8 § förordningen (1976:1018) med taxa för sjukvårdande behandling m.m. får arvode tas ut enligt grupp 3 om sjukgymnasten eller läkaren utfört någon av de åtgärder som anges i 2 §.

För att utföra åtgärderna enligt de definitioner som ges i 2 § erfordras kunskaper utöver dem som inhämtats i grundutbildningen.

För tilläggsarvode enligt 10 § andra stycket förordningen (1976:1018) med taxa för sjukvårdande behandling m.m. skall behandling enligt någon av åtgärderna 1-11 eller 13 ha meddelats.

(FOTNOT: Senaste lydelse RFFS 1989:9)

2 § Åtgärder:

(FOTNOT: Senaste lydelse RFFS 1989:9)

1. Avspänningsbehandling.

Behandling som genom kroppskännedomsträning och avslappningstekniker får patienten att förbättra sin förmåga att reglera sitt muskulära spänningstillstånd.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall behandlingen ha inneburit Autogen träning, Mental träning eller Progressiv avspänning enligt Jacobson. På ordinationen skall läkaren ha angett psykiatrisk eller neurologisk diagnos.

2. Andningsgymnastik.

I andningsgymnastiken skall ingå de flesta av följande tekniker: avslappning, andningstekniker, dränagebehandling, hostteknik, hållning, konditionsträning, inhalationsträning samt träning i användande av läkare ordinerad inhalationsapparat.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen ha angett diagnoserna Bechterews sjukdom eller reumatoid artrit samt att betydande nedsättning av rörelsefunktionen föreligger.

3. Faciliterande behandling vid pareser.

Behandling för att underlätta normal motorik genom

- a) rytmisk stabilisation - långsam växling, rytmteknik, upprepade kontraktioner, irradiation;
- b) utnyttjande av synergier, reflexer och associerade reaktioner;
- c) utnyttjande av posturala reaktioner, balans och skyddsreaktioner.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen ha angett neurologisk diagnos.

4. Fobiträning.

Beteendeterapi. Systematisk desensibilisering i form av avspänningsterapi mot situationsutlöst ångest.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen ha angett psykiatrisk diagnos.

5. Gånganalys.

Värdering av gångrubbningens art, lokalisation och svårighetsgrad med tanke såväl på ursprung i nervsystemet som i rörelse- och stödjeapparaten.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen ha angett diagnoserna Bechterews sjukdom eller reumatoid artrit samt att betydande nedsättning av rörelsefunktionen föreligger.

6. Inhiberande behandling vid spasticitet.

Behandling för att hämma hypertoni - spastisk eller rigid - muskel. Används även vid förhöjd tonus i muskulatur med normal neurologi genom

- a) autogenetisk, reciprok, postkontraktorsk hämning;
- b) utnyttjande av synergier och reflexer;
- c) reflexhämmande mönster, hämning via nyckelpunkter.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen ha angett neurologisk diagnos.

7. Kroppskännedomsträning.

Träning att medvetandegöra kroppsliga upplevelser och resurser samt kroppens relation till fysisk och psykisk omvärld och därigenom ge ökad kroppsbehärskning.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall behandling ha meddelats enligt Feldenkrais, Dropsy eller i form av eutoni. På ordinationen skall läkaren ha angett psykiatrisk eller neurologisk diagnos.

8. Ortosanpassning med träning.

Anpassning av ortos som är ett stödbandage för att ge möjlighet att utnyttja en nedsatt funktion.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen ha angett diagnoserna Bechterews sjukdom eller reumatoid artrit samt att betydande nedsättning av rörelsefunktionen föreligger.

9. Specifik ledfrigöring.

Selektiv mobilisering eller riktad traktion av ett rörelsesegment i ryggraden eller en extremitetsled. Omkringliggande rörelsesegment eller leder skall låsas, fixeras eller stabiliseras genom adekvat teknik.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen ha angett diagnoserna Bechterews sjukdom eller reumatoid artrit samt att betydande nedsättning av rörelsefunktionen föreligger.

10. Suggestionsbehandling.

Inläring av självsuggestion för att patienten ska kunna förändra ett neurotiskt fixerat handlingsmönster.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall behandlingen ha inneburit suggestionsbehandling eller hypnos. På ordinationen skall läkaren ha angett psykiatrisk diagnos.

11. Perceptionsträning.

Träning i att kunna omsätta sinnesintryck till adekvata motoriska svar. Även t ex att med känsel kunna orientera sig i rummet (synskadade).

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen ha angett psykiatrisk eller neurologisk diagnos.

12. Akupunktur.

Omfattande akupunktur i smärtlindrande syfte. Behandling med akupunktur skall vara ordinerad av legitimerad läkare eller legitimerad tandläkare. Vid behandlingen gäller socialstyrelsens kungörelse med föreskrifter och allmänna råd om akupunkturbehandling inom hälso- och sjukvården samt tandvården (SOSFS 1984:33) samt Socialstyrelsens allmänna råd om utbildning i akupunktur för hälso- och sjukvårdspersonal (SOSFS 1989:2).

13. Psykomotorisk behandling/psykodynamisk kroppsterapi.

Behandling som avser psykisk påverkan av muskelrörelser, ofta utan viljekontroll.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen ha angett psykiatrisk eller neurologisk diagnos.

.....

Denna författning träder i kraft den 1 juli 1991.

RIKSFÖRSÄKRINGSVERKET

KARL GUSTAF SCHERMAN

Birgit Strand

Catharina Lindberg